

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2012/13:1



Stenografiska
uppteckningar
2012/13:1

Fredagen den 21 september

1 § Val av ordförande

Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar alla varmt välkomna till det första mötet. Det är inte så att EU-nämnden har varit sysslös under sommaren, men detta är första mötet efter några veckors uppehåll. Varmt välkomna till sammanträdet!

Den första punkten på dagordningen i dag är val av ordförande.

Anf. 2 SUSANNA HABY (M):

Vi vill föreslå Allan Widman till ordförande för EU-nämnden.

Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN:

Allan Widman är föreslagen som ordförande för EU-nämnden. Kan det bli nämndens beslut? Jag finner att så är fallet.

Varsågod, Allan, och välkommen hit!

Anf. 4 ORDFÖRANDEN:

Tack, vice ordförande, för välkommandet! Jag vill även hälsa de övriga ledamöter välkomna som befinner sig här för första gången. Min erfarenhet av EU-nämnden är mycket begränsad, för att uttrycka det milt. Jag hoppas att vi ska kunna stappla oss fram tillsammans.

Med det ska vi gå in på dagordningen. Där har vi först allmänna frågor.

2 § Allmänna frågor

Statsrådet Birgitta Ohlsson

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 24 juli 2012

Återrapport från informellt ministermöte den 30 augusti 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för allmänna frågor den 24 september 2012

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Jag vill hälsa statsrådet Birgitta Ohlsson välkommen till EU-nämnden och konstaterar att vi ser fram emot återrapporter från formellt och informellt ministermöte samt information och samråd inför möte den 24 september.

Finns det några A-punkter? Det gör det. Då undrar jag om det finns några synpunkter eller frågor om A-punkterna. Vi kan lämna dem.

Anf. 6 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Jag får ta tillfället i akt och hälsa herr ordförande välkommen som ny ordförande för EU-nämnden.

Vi kommer först till återrapporterna, och jag börjar med allmänna rådet den 24 juli som ägde rum i Bryssel. Ordförandeskapet presenterade då höstens arbete med långtidsbudgeten, där man kan säga att förhandlingsboxen är en grund för det mandat man har fått från Europeiska rådet.

Sedan presenterade kommissionen sitt uppdaterade förslag för MFF. Det som har hänt sedan dess är att man också har bakat in Kroatien som kommer att bli ny medlem av Europeiska unionen den 1 juli 2013.

Flera medlemsstater menade att förslaget inte gick i linje med ER-slutsatserna och hade starka synpunkter på det. Sverige, tillsammans med flera andra medlemsstater, betonade att förslaget inte tillräckligt tydligt reflekterade de försvagade tillväxtprognoser som vi ser i flera länder, också kopplat till konsolideringsansträngningar. Jag lyfte tillsammans med andra även fram behovet av nedskärningar i budgeten.

Sedan till återrapporten från det informella GAC-mötet den 30 augusti som var i Nicosia på Cypern. Här kan man säga att den stora nyheten var att en ny tidsplan för långtidsbudgeten presenterades, som jag tror kan bli väldigt intressant. Det är väl tveksamt men inte uteslutet att vi faktiskt kan nå en uppgörelse redan i november, vilket är betydligt tidigare än vi tidigare har planerat.

De flesta medlemsstaterna upprepade kända positioner. Vi höll fram igen att vi måste ha en tillväxtorienterad långtidsbudget, inom ramen då för den restriktiva utgiftsnivån. Jag betonade igen i mitt anförande att Sverige inte kan acceptera en ökad avgift eller ett minskat värde på våra rabatter.

Jag kan dessutom passa på att nämna, som jag också har refererat till på tidigare möten i nämnden, att vi har fortsatt vårt samarbete i den så kallade like-minded-gruppen med tio länder som företräder tre femtedelar av unionens medborgare och som vill ha en mer restriktiv budget. Vi har träffats. Men vi har också träffats i en mindre grupp av länder som vill ha mycket större tillväxtfokus. Vi har lite skämtsamt kallat den för Hansapakten till en början. Det har i alla fall resulterat i att Sverige tillsammans med våra baltiska vänner, Estland, Lettland och Litauen, samt

Finland och Tyskland, har jobbat lite mer intensivt om tillväxtfrågor. Det har resulterat i en artikel som kommer i Financial Times nu i september. Vi kommer att fortsätta att jobba väldigt hårt i den gruppen för att få upp tillväxtfrågorna på agendan.

2012/13:1
21 september

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Tack så mycket för den informationen! Vi väljer att göra som vi har gjort tidigare och går över till punkt 3, Ny flerårig budgetram, MFF. Det är en diskussionspunkt som har varit uppe vid tidigare tillfällen.

Anf. 8 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Den 24 september, nu på måndag, har vi nästa möte med allmänna rådet i Bryssel. Nu går de här förhandlingarna in i en väldigt intensiv fas, speciellt om vi eventuellt ser ett scenario där det finns en uppgörelse redan på Europeiska rådet i november.

Jag tänkte redogöra lite för den process som kommer de närmaste månaderna. Ambitionen är som jag nämnde att Herman Van Rompuy och ordförandeskapet kan nå fram till en överenskommelse via Europeiska rådets extrainsatta möte som kommer att äga rum den 22 och 23 november.

Trots detta är det ännu oklart när den första siffersatta förhandlingsboxen kommer att presenteras. Troligen kommer den att komma ganska sent så det kommer att bli en mycket snabb fas om vi ser ett november-scenario. Det är mest troligt att vi får siffror i form av det man kallar för intervaller under senare delen av oktober och att vi får konkreta siffror först en bit in i november, vilket visar vilken extrem tidspress det kommer att vara.

Fram till dess ska det cypriotiska ordförandeskapet försöka lösa de stora centrala och utestående frågor som finns i GAC inför Europeiska rådet i november. Den första reviderade boxen från Cypern ska diskuteras på GAC nu på måndag. Det finns som jag sade inga siffror i boxen i nuläget.

Det vi från svensk sida tycker är positivt är att ordförandeskapet har försökt att utveckla boxen och driva förhandlingen framåt. Det kommer också att vara, kan jag nämna, ett extra insatt GAC inför ER. Det blir den 20 november.

Om man tittar på hur cyprioter i ordförandeskapet jobbar ser man att deras slutsats handlar om att den totala utgiftsnivån måste minska betydligt jämfört med kommissionens förslag. Nu refererar jag till kommissionens förslag från juni 2012. Det tycker vi är positivt och helt nödvändigt. Där går man i svensk riktning.

Hela boxen måste tydligare återspegla den ekonomiska situation som finns i medlemsstaterna just nu. Det är väldigt viktigt att man också vågar omprioritera utifrån både perspektivet med tillväxt och vad som kan ge ett större europeiskt mervärde.

Den totala betalningsnivån tycker vi bör vara oförändrad i reala termer jämfört med nuvarande period. Det förutsätter åtaganden på mer än 150 miljarder euro *under* kommissionens förslag. Det är ungefär 10 procent lägre än kommissionens förslag från juni 2012.

Vi delar ordförandeskapets bild att man måste överväga alla former av utgifter, men det krävs också mod för att förändra en budget. Här

kommer vi att ha den största problematiken. Det handlar om att våga omprioritera mellan olika sektorer.

Förhandlingsboxen innehåller, som jag nämnde, flera revideringar i rätt riktning, men den innehåller också en del mindre bra inslag. Jag tänkte börja med att lyfta fram några av de viktigaste förändringarna utifrån svenskt perspektiv.

Boxen innehåller i dag texter om att uppgörelsen måste inkludera lösningar för utestående åtaganden, det man kallar för RAL, reste à liquidier. Det är faktiskt ett resultat av det intensiva samarbete som Sverige har drivit på tillsammans med andra likasinnade länder. Det är en seger hittills. Det här bör i första hand ske genom en anpassning av åtaganden för att stabilisera betalningsnivåerna under nästa budgetram. Det är faktiskt en förutsättning för att få en reallt oförändrad avgift för Sverige att det är med.

Det är också mycket positivt att det nu finns en tydlig text om en stegvis minskning av direktstöden inom jordbrukspolitiken, CAP, under perioden 2015–2020. Det är helt i linje med ett svenskt förslag. Ni kanske minns att jag tidigare har refererat till att Sverige i april jobbade tillsammans med Polen och flera andra, nya medlemsstater i EU med att bilda en grupp för att se till att reformera jordbruksstödet. Vi kommer tillsammans med den gruppen av länder att kraftfullt försvara dessa skrivelser i boxen. Det är en seger att man nu driver på att direktstöden ska ned.

Det som däremot är mer problematiskt i det förslag som vi kommer att diskutera på måndag är strykningen av förslaget om ett så kallat omvänt säkerhetsnät inom sammanhållningspolitiken. Det nätet sätter ett tak för hur mycket tilldelning en medlemsstat kan få, hur mycket den kan öka nästa period. Det tycker vi ska återinföras i boxen om man vill ha tydliga reformer.

Det som också är problematiskt och som vi måste driva på är att antalet flexibilitetsinstrument måste minska och att samtliga dessa instrument ska ligga innanför utgiftstaket. Ni vet från den diskussion vi har fört flera gånger tidigare under våren att många saker har legat utanför budgeten, vilket gör det svårt att följa men också gör att budgeten så klart blir större i det reella.

Vi tycker vidare att det som föreslås i boxen om att lägga solidaritetsfonden utanför utgiftstaket samt att behålla den globaliseringsfond som vi har varit väldigt kritiska till efter 2013 är steg i fel riktning. Det kommer vi att lyfta fram tydligt på mötet på måndag.

På mötet på måndag väntas också inkomstsidan av kommissionens reviderade momsförslag att diskuteras. Vi ser egentligen ingen anledning att genomföra några grundläggande förändringar i inkomssystemet. Diskussionen hittills har visat att det är ett mycket svagt stöd för det bland väldigt många medlemsstater.

Anf. 9 MARIE GRANLUND (S):

Ordförande! Tack, statsrådet, för redogörelsen! Det är svårt som opposition att ta ställning till det som statsrådet anför här, för regeringen har inte noterat några ståndpunkter utan redogör för dem här. Det kan jag förstå eftersom man har haft själva dokumentet så kort tid. Men det gör situationen något komplicerad för oss när det gäller att ge stöd eller dra

tillbaka stöd. Vi har ju våra utgångsuppfattningar, och de påminner om regeringens: budgetrestriktivitet, att verkligen slåss för rabatten, att i största möjliga mån garantera återflöde från sammanhållningspolitiken till Sverige och att besparingar i första hand ska ske på jordbrukssidan.

Jag skulle vilja fråga statsrådet: Är det rimligt att man kommer fram till en överenskommelse i november när man, såvitt jag förstår av att läsa återrapporten och följa den mediala debatten, står så långt ifrån varandra? Vad är i så fall statsrådet beredd att ge avkall på för att man ska nå fram? Jag antar att inte alla tycker att våra ståndpunkter är väldigt bra.

Hur ser det ut i dagsläget för den svenska rabatten? Det är någonting som är mycket viktigt för oss.

Anf. 10 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Det har sett ganska mörkt ut när det gäller villigheten från övriga länder att över huvud taget diskutera en minskning. Man har ju tvärtom velat höja utgifterna i budgeten. Sedan vet vi av erfarenhet att det är en sak vad som står i papper etcetera, men är det statsrådets uppfattning att det ändå finns en vilja hos de övriga kollegerna i rådet att åtminstone gå i rätt riktning? Vad är den känslomässiga bedömningen från statsrådets sida?

Anf. 11 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Jag börjar med Marie Granlunds fråga. Det här är en pågående process. Vi kommer att komma tillbaka flera gånger under hösten med mer information, och blir det nu också ett extra GAC kommer vi såklart att diskutera ännu mer kopplat till Europeiska rådet.

För oss i regeringen är resultatet av uppgörelsen mycket viktigare än själva tidsperioden. Det måste alltid vara det som är vårt credo. Som jag nämnde tidigare är det väldigt centralt för oss att behålla värdet av våra rabatter och behålla våra tydliga principer i den här frågan.

Jag kan också sammanfatta det lite med det som Bengt-Anders Johansson lyfte fram vad gäller alliansen av länder som vill få ned budgeten. Vi kan konstatera att den grupp som bildades på svenskt initiativ för mer än ett år sedan om att ha en mer restriktiv budget håller ihop. Länder har också kommit till under resans gång, bland annat Tjeckien. Jag var i Prag förra torsdagen och träffade den tjeckiske utrikesministern som förhandlar för dem, och de är väldigt engagerade i det här. Gruppen har hållit ihop och fortsätter att göra det. Vi har möten inplanerade under hela hösten fram till resans slut.

I den aspekten, att just vilja sänka budgeten med 10 procent, det vill säga 150 miljarder euro under kommissionens förslag, har man en enig krets.

Man kan också se att de så kallade issues papers som har lagts fram under resans gång har gått i vår riktning, dels att det blir dämpat, dels att fokus nu är på direktstöden inom jordbruksstödet, att det är där huvudfokus ligger. Det är resultatet av två tongivande grupper, dels de tio som vill ha en mer restriktiv budget, där Sverige är med, dels det svensk-polska initiativet om att få ned direktstödet. Det har påverkat de förslag som kommer, så här är vi väldigt nöjda.

Sedan finns det detaljer där vi fortsätter att jobba vidare, men där är vi i en del fall en ganska stor grupp av länder som vill få bort vissa delar.

Det kommer aldrig att bli ett förslag som alla älskar till hundra procent, eller som ens Sverige älskar i alla delar, men hittills känns det bra i förhandlingen. Vi fortsätter att jobba hårt på det.

Jag kan också koppla till det som Marie Granlund tog upp om tidtabellen. Som sagt är resultatet viktigare än när vi får ett konkret förslag. Det är framför allt Tyskland, som är ett av de mer likasinnade länderna, som har varit väldigt initiativtagande till att vi ska ha ett extra insatt europeiskt råd i november. Det är mycket på tyskt initiativ som det har kommit upp. Vi har nära kontakter. Vi talar med Berlin flera gånger i veckan och gör många resor dit nu, så det är mycket viktigt att vi har fokus där.

Nettomottagarna är mer angelägna om att nå ett avslut för att kunna starta de här programmen i tid, så det finns också på andra sidan. Vi vill ha en restriktiv budget, och vi tycker att det är bra att vi får en tydlig tidtabell – och kanske kan hoppas på att få resultat. De stora mottagarna av pengarna vill att programmen ska komma i gång, så det finns en önskan att det inte blir en alltför lång och utdragen process. Man har ibland talat om första kvartalet 2013, men det kan också bli ett scenario att det dröjer till midsommar 2013. Men det är inte heller fördelaktigt för dem som är beroende av många av de stora stöden.

Jag tror att vi får återkomma till det kring processen. De ståndpunkter som vi har ett stort stöd för i nämnden ligger ju fast, den linje som vi fortsätter med. Jag kan glädja dig vad gäller jordbruksstödet, att ett av fokusområdena här är att få ned direktstöden.

Anf. 12 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Tack så mycket, statsrådet! Vi har inte hunnit analysera det här. Vi fick ju underlaget ganska sent, så det är svårt att sätta sig in i detaljerna och alla sidorna. Vi får ha en genomgång av detta med beredningsgruppen inom kort så att vi kan lära oss och förstå det bättre.

Rent generellt har statsrådet rätt inriktning, och den liknar den som majoriteten i nämnden har, med budgetrestriktivitet och nära kontakter med like-minded-gruppen så att vi kan få igenom någonting.

En sak som jag dock inte hängde med på var sammanhållningsfonden. Var det någon minskning av beloppen där, eller var det bara en styrning av det som kallas säkerhetsnätet som var det aktuella? Vi skulle gärna vilja se en minskning på vissa delar där framöver. Det är viktigt.

När det sedan gäller vad man försöker omfördela inom budgeten har vi från Miljöpartiet starkt fört fram att vi tycker att tillväxt- och klimatsatsningarna måste till, att få till en klimatneutral budget, det vill säga att åtgärder i EU:s budget inte ska gynna sådant som är dåligt för klimatpolitiken, och få in mer åtgärder för att kunna klara den gröna omställningen. Kan vi se någon diskussion i den riktningen när det gäller nya områden och förbättrade områden inom budgeten?

Anf. 13 MARGARETA LARSSON (SD):

Ordförande! Tack, statsrådet! Jag tycker att det känns väldigt bra och tryggt att vi i Sverige har en mer restriktiv hållning än vad kommissionen har när det gäller budgeten. Det är mycket bra. Men vi vill gå längre än regeringen är beredd att göra.

Därför vidhåller vi vår inställning som vi hade sist när det gäller förhandlingsboxen. Vi vill se mindre av strukturfonder och mer rättvisa medfinansieringsgrader, och vi vill helst avskaffa infrastrukturfonden. Vi tycker att det är viktigt att samtliga medlemsländer tar ett mycket större ansvar själva, för annars kommer det här att kosta mycket pengar. Därför har vi en avvikande mening här.

Anf. 14 LARS OHLY (V):

Herr ordförande! Ibland är en svensk ståndpunkt en svensk majoritetsståndpunkt, men i det här läget är en svensk ståndpunkt närmast enhälligt omfattad av riksdagen vad gäller inriktningen på förhandlingarna och diskussionen om totalen. Det innebär nu inte nödvändigtvis att vi kommer att bli överens om alla detaljer. Men det är väldigt skönt och bra att kunna säga det, och det måste kännas bra för statsrådet att ha det i ryggen.

Jag har inte några stora invändningar mot det som jag hör. Däremot är jag såklart oroad över att det finns starka krafter som verkar i en klart motsatt riktning.

Jag har en mycket enkel och konkret fråga. När Birgitta Ohlsson var i finansutskottet för snart ett år sedan diskuterades som en del av budgeten säkerhets- och utrikespolitiken, GUSP:en, och frågan hur den förhåller sig till budgetminskningar på andra områden. Då kunde inte något besked ges, vilket gjorde att Vänsterpartiet i finansutskottet anmälde avvikande mening, att vi absolut inte vill se en ökning och helst vill se en minskning av den gemensamma försvars- och säkerhetspolitiken.

Hur förhåller sig det området till övriga områden i förhandlingarna nu? Finns det någonting att säga om det? Eller kvarstår det att det är ett område som närmast verkar fredat från besparingar?

Anf. 15 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Jag börjar med Lars Ohlys fråga. Man kan först bara konstatera att det inte finns några siffror satta i förhandlingsboxen ännu, så exakt vad det kommer att landa på vad gäller utrikes- och säkerhetsbiten kan jag inte svara på. Men vi kan konstatera att det är en ganska liten del jämfört med andra stora block. Vi har dock från svensk sida sagt att det är viktigt att alla delarna går igenom så att man får ett bättre spännviddsperspektiv också där. Men det är en del som vi ändå vill bevara, och där kanske det finns, återigen, en skillnad i åsikter.

Vad gäller Sverigedemokraternas perspektiv, Margareta Larsson, var det väl mer en ståndpunkt, en markering, som fördes fram än en konkret fråga, om jag uppfattade det rätt.

Anf. 16 MARGARETA LARSSON (SD):

Ja.

Anf. 17 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Vad gäller Ulf Holms fråga om miljö och klimat har inte totalnivån – den är inte heller siffrsatt – diskuterats ännu på det sättet. Kommissionen har en ambition att 20 procent av själva budgeten ska gå till klimat och miljö på olika sätt. Då finns det flera olika aspekter, också att man

ska ha ett mainstreamingsperspektiv. Olika länder brinner tillräckligt mycket för det, men mainstreaming av klimatet är en del av det hela.

Anf. 18 MARIE GRANLUND (S):

Tack för svaret från statsrådet! Det låter lite för bra för att vara sant, men är det så är det jättebra – att budgeten just nu ser ut att få en mer tillväxtorienterad sida, budgetrestriktivitet, minskat jordbruksstöd och så vidare. Men det är väldigt bra att behålla en rabatt om det blir på det sättet.

Det är klart att vi sedan har behov av att statsrådet redovisar ett förhandlingsupplägg. Om det nu inte skulle bli på det här sättet, vad är det som statsrådet kan ge avkall på och vad är det statsrådet inte har för avsikt att ge avkall på? Det måste redovisas för nämnden framöver så att vi har möjlighet att ta ställning och göra medskick i detta, för nu är det ganska fluffigt. Det är inte regeringens fel, utan det är förhandlingarna som är i ett ganska inledande stadium.

Anf. 19 LARS OHLY (V):

Då upprepar jag den avvikande ståndpunkt som Vänsterpartiet anmälde i finansutskottet den 29 september 2011.

Däremot vill jag till protokollet få fört att vi inte upprepar den avvikande mening som vi hade gemensam med Socialdemokraterna och Miljöpartiet om skatt på finansiella transaktioner, inte därför att vi har ändrat uppfattning utan därför att vi menar att det i dagsläget inte finns ett förslag i den riktning vi skulle vilja se som är möjligt att genomföra.

Anf. 20 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Tack så mycket, statsrådet, för svaren! Jag saknar dock svar på frågan om sammanhållningsfonden. Anledningen till att jag vill ta upp den är att sammanhållningsfonden de senaste åren från revisionsrätten har fått ganska mycket kritik för att den inte kan hålla reda på pengarna och redovisa. Utifrån det vore det oansvarigt att öka den budgetposten, och därför vill vi i Miljöpartiet hellre se en minskning. Frågan är om regeringen jobbar på detta eller om man bara jobbar med det som kallas styrning av säkerhetsnäten, som jag tror att statsrådet kallade det.

När det sedan gäller frågan om klimat och miljö nämnde statsrådet att ambitionen från kommissionen är 20 procent. Då är min följdfråga: Vad är ambitionen hos regeringen? Kommer man att driva på en högre siffra och innehållet i denna, eller är man nöjd med kommissionens ambitionsnivå i detta läge?

Anf. 21 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Jag börjar med Marie Granlunds fråga. Vad gäller den konkreta spelplanen och vad man kommer att behöva trycka på kan jag inte redogöra för det nu. Vi måste se hur det utkristalliserar sig. När vi dessutom inte har en siffersatt box vore det oförväget av mig att ange klara ståndpunkter om det.

Det man kan ha kritik mot i det cypriotiska upplägget – allt är inte ro-senskimrande – är att man har valt att använda mycket av en osthysel. I stället för att omprioritera, att lyfta pengar från exempelvis jordbruksstö-

det till forskning, har man valt att få ned det genom att dra osthjveln över hela fältet. Det vänder vi oss mot från svensk sida. Vi tycker att man måste re-prioritizera, omprioritera. Där är det viktigt att det ur moderniseringsaspekt fortfarande finns väldigt mycket att efterlysa, så där fortsätter vi att trycka på.

Lars Ohlssons inlägg var mer en markering.

Ulf Holm tog upp frågan om 20 procent. Vi skulle gärna kunna tänka oss att det blir ännu högre ambitioner, men med tanke på hur läget ser ut i dag inom Europeiska unionen är det nog en ambition i sig som vi får uppfatta som en framgång. Vill någon av medarbetarna lägga till någonting?

Anf. 22 Departementsrådet ANNA ODHNER:

20-procentsmålet, att 20 procent av budgeten går till klimat- och miljöåtgärder, är en målsättning som kommissionen själv har satt upp och som de strävar efter och har försökt få in i förhandlingsboxen. Det finns inte nu, men det är ett mål som kommissionen jobbar mot.

Anf. 23 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Avslutningsvis var det Ulf Holms fråga kopplad till sammanhållningspolitiken. Där vill vi också se reformer, just på det sätt som du lyfte fram. Jag var tidigare inne på det omvända säkerhetsnätet, att man måste begränsa hur mycket en medlemsstat kan få. Där finns det förstås strider gentemot olika länder som skulle gynnas kraftigt av det här systemet. Det är också en pågående diskussion.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i den här frågan. Vi har också noterat att det finns avvikande meningar från både Vänsterpartiet och Sverigedemokraterna i enlighet med vad som utvecklats tidigare.

Jag ska i detta sammanhang informera om att det kommer att bli en diskussion om den här frågan, om MFF, vid en beredningsgrupp den 3 oktober kl. 10.00.

Med detta lämnar vi punkt 3.

Vi har kommit fram till punkt 4, Övriga frågor. Då statsrådet inte har några kommentarer lämnar vi även den punkten.

Punkt 6 är en informationspunkt, och där har information gått ut skriftligen.

Vi går till punkt 7, Förberedelser inför Europeiska rådet den 18–19 oktober 2012. Det är en informationspunkt.

Anf. 25 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Nämnden har fått dagordningen. Det är en kort dagordning, men den rymmer frågor av mycket stor vikt. Det är förstås fokus på de ekonomiska frågorna inför detta Europeiska råd.

Som ni alla känner till har kommissionen lagt fram ett förslag vad gäller hantering av banksektorn. Detta kommer att behandlas i en rådsarbetsgrupp, men det kommer också att tas upp på Europeiska rådet i oktober.

Inför toppmötet väntar man även en interimrapport om EMU. Det är en fortsättning på den diskussion som påbörjades i juni, som vi också har kommit tillbaka till i nämnden tidigare. Rapporten är framtagna av Herman Van Rompuy, eurogruppsordföranden, kommissionens ordförande och ordföranden för ECB.

Europeiska rådet ska också följa upp tillväxtpakten som beslutades vid Europeiska rådet i juni. Det handlar framför allt om att titta på genomförandet av de åtaganden som togs. Det handlar om strukturreformer på nationell nivå, bättre genomförande av den inre marknaden och olika europeiska satsningar för att främja tillväxt.

Man ser fram emot en diskussion vad gäller EU:s relationer med strategiska partner i världen. Från svensk sida ser vi det som ett utmärkt tillfälle att få upp frihandelsfrågorna på agendan, som i dagens EU diskuterar alldeles för lite. Det är frihandelsavtal på gång med bland andra de stora länderna USA och Japan, så det här är ett bra tillfälle att föra fram starka svenska positioner och hur vi kan få i gång konkurrenskraften igen.

Både jag och statsministern kommer tillbaka till dessa frågor i oktober när Europeiska rådet närmar sig. Då vet vi också mer om agendan. Vi det GAC som är på måndag kommer dagordningen endast att behandlas och nämnas, så det är ingen stor och lång diskussion som ämnas.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Då ingen önskar ordet tackar jag statsrådet för informationen.

Vi går över till punkt 8, Europeiska planeringsterminen. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 27 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Här förväntas en kortare diskussion. Det är en uppföljning av den diskussion vi hade i GAC, allmänna rådet, i juli. Den förväntas ske på basen av kommissionens lägesrapport om den europeiska termen 2012/13.

Här föreslår kommissionen ett antal bilaterala möten mellan medlemsstater och kommissionen och att det ska ökas från ett till tre för att få en mer kontinuerlig uppföljning under året så att man förstärker dialogen mellan länder och kommissionen. Regeringen tycker att det är bra att vi får en mycket mer kontinuerlig process när vi diskuterar europeiska termen. Det är mycket bra att få i gång en bättre dialog. Vi tycker också att det är bra att man har försökt justera tidtabellen så att man underlättar arbetet också under våren när denna process kommer att fortsätta. Det är alltså en kort diskussion som förväntas.

Anf. 28 LARS OHLY (V):

Regeringens ståndpunkt som den står i vårt underlag är att det finns behov av att dra lärdomar av och förbättra processen kring den europeiska termen. Det är svårt att vara mot. Däremot är innehållet i de landspecifika rekommendationerna och efterföljandet av dessa rekommendationer en ganska väsentlig del av hur man vill se Europeiska unionen fungera.

Här har vi tidigare sagt att vi tycker att den svenska regeringen har en lite slarvig inställning som går med på rekommendationer som man

egentligen inte håller med om eftersom man menar att de inte behöver följas. Det är en ganska orimlig uppfattning. Ska man ha denna typ av processer och utfärda rekommendationer till länder ska man också mena att dessa rekommendationer ska följas. Rimligtvis ska man även ha möjlighet att följa upp att rekommendationerna följs. Annars ska man ta bort dem. Varför ska man ha rekommendationer som länder, inklusive Sverige, struntar i?

Det är en lärdom som man bör dra och en förbättring som man kan göra av processen. Jag är dock inte riktigt säker på att det inryms i regeringens ståndpunkt.

Anf. 29 BO BERNHARDSSON (S):

Det står att regeringens ståndpunkt är att det är viktigt att dra lärdomar. Kan regeringen berätta lite om på vilka områden man tycker att det bör dras lärdomar? Har man några ståndpunkter som man har tänkt föra fram när det gäller vilka lärdomar som kan dras och hur processen eventuellt kan förändras?

Anf. 30 MARGARETA LARSSON (SD):

Ordförande! Vi tycker inte riktigt om systemet med betygsättning av länder. Vi tycker att det är odemokratiskt och förnedrande. Vi vänder oss som tidigare emot detta. Systemet innebär i princip att Reinfeldt kan lova saker på toppmöten som vi inte kan påverka i Sverige. Utifrån den principen har vi en avvikande mening på denna punkt.

Anf. 31 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Jag besvarar frågorna i ett svep. Låt mig gå in på processen först och främst. Man kan ha synpunkter på att det var en väldigt forcerad tidtabell under våren när bedömningen av medlemsstater och olika föreslagna rekommendationer kom upp. Det försvårade både möjligheten till kollegial granskning, det vill säga att man granskade varandra, och bilden av politiskt ägarskap över frågorna. Därför är det bra att det blir en utökad dialog, och vi förväntar oss mer diskussion mellan enskilda länder och kommissionen.

Det är känt att vi hade synpunkter på de rekommendationer som gällde Sverige. Vi tyckte att en del av dem baserades på felaktiga fakta. Vi blev dock nöjda när slutresultatet kom. Det var tuffa förhandlingar när vi diskuterade justeringar, och så har flera andra länder också agerat.

Rekommendationerna är inte bindande, utan det är just rekommendationer. Här har vi alla stor anledning att lära av varandra på olika sätt. Vi tycker exempelvis, Bo Bernhardsson, att många av de stora centrala jämställdhetsreformer som har gjorts i Sverige, till exempel utbyggnaden av förskoleverksamheten, har varit utmärkta faktorer för att få fler kvinnor att yrkesarbeta, vilket är en het fråga i Europa i dag. Här är det bra att vi för fram vår position, att det kan vara något för andra länder att kopiera. Det gäller exempelvis även avskaffandet av sambeskattningen, som hämmar kvinnors förvärvsarbete.

På samma sätt är det bra att vi får en tydlig diskussion i länder om att reformera arbetsmarknader. Ibland kan länder leva kvar i en form av skräväsens där det är svårt att starta eget företag. I exempelvis Italien har

det knappt funnits a-kassa för statsanställda tidigare, för man har i praktiken varit livstidsanställd.

Den typ av viktiga reformer som krävs för att Europa ska ha konkurrenskraft måste man kunna diskutera. Sedan är det upp till varje land att ha en aktiv dialog med kommissionen om huruvida man tycker att rekommendationerna är korrekta eller inte. Den diskussionen pågår, och fler länder än Sverige har haft sådana diskussioner, vilket är bra.

Diskussionen på måndag kommer att handla mycket om processen, och där kan man som sagt tycka att det har varit en väldigt forcerad tidtabell. Nu får vi dock större möjlighet till dialog, vilket är viktigt med tanke på hur seriösa frågorna är.

Anf. 32 BO BERNHARDSSON (S):

Det var just det senare jag var ute efter. Ska vi diskutera vilka rekommendationer som ska lämnas går vi in i en politisk diskussion där det givetvis finns olika uppfattningar. Det var just vilka lärdomar man kan dra när det gäller processen och hur den eventuellt måste förändras som jag var ute efter, till exempel när man försöker ge sig in i vår budgetprocess. Det gäller mer principiellt vilka lärdomar man kan dra av hur arbetet fortgår men inte explicit vilka rekommendationer man ska lämna, för där har vi ju inte alltid samma uppfattning.

Anf. 33 ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Jag reagerar också på att man har förhandlingar om rekommendationer. Statsrådet nämnde att de svenska rekommendationerna ändrades innan vi fick de slutliga. Då blir det en väldigt politiserad rekommendation. Det är en annan sak om man får en rekommendation från en utomstående oberoende instans som går igenom materialet och gör en rekommendation som man antingen kan fullfölja eller inte.

Är det rekommendationer är det upp till varje medlemsstat beroende på den politiska majoriteten om man kan och vill genomföra dem. Det blir dock svårare att dra lärdom av det, det vill säga hur många rekommendationer som uppfylls av respektive land. Vi vet av statistikunderlag att Grekland på papperet hade väldigt fina ekonomiska siffror, men tre år senare var det helt andra siffror.

Vad spelar det för roll i så fall? Det är något man bör fundera på i dessa sammanhang.

Anf. 34 LARS OHLY (V):

Som jag misstänkte innefattar inte regeringens ståndpunkt exakt det jag skulle vilja se. Jag menar nämligen att denna typ av rekommendationer bygger på föreställningen att det finns ett objektivet sett bra och riktig politik. Det gör det inte. Det finns intressemotsättningar i samhället mellan kvinnor och män, mellan klasser och mellan andra intressen som gör att vad som är bra och riktig politik är beroende av vilket intresse man företräder. Därför omfattar inte alla vår syn på jämställdhet. Det finns de som har privilegier att försvara och som gynnas av att jämställdheten inte blir en viktig politisk fråga som genomförs på Europaanivå.

Detta är feltänkt. Kommissionen är inte en oberoende över politiken höjd instans som har möjlighet att ge objektiva rekommendationer.

Kommissionen består av människor med en politisk bakgrund och politisk agenda.

Därför menar jag att när man utfärdar sådana här rekommendationer och de inte tas på allvar borde EU-förespråkarna vara bekymrade, för det minskar legitimiteten i EU-systemet. Det skulle jag som EU-kritiker kunna vara nöjd med, men jag tycker att det förlöjligar det politiska arbetet. Jag tycker att det är ett dåligt sätt att hantera politik på Europeanivå.

Vill man vara konsekvent ska man utfärda regler som länder också kan bestraffas för om de inte följer. Då hade man varit konsekvent.

Min kritik mot den europeiska terminen och mot den här typen av landsrekommendationer är mycket stark, och jag tror inte riktigt att regeringen delar min uppfattning.

Anf. 35 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Vad gäller processen som jag lyfte fram tidigare kan man ha synpunkter på den. Jag hoppas att vi ska få ett bättre flyt i processen. Kommissionen kommer att följa upp årets rekommendationer i nästa årscykel. Det är alltså ett arbete som pågår, och olika länder har haft synpunkter på det hela.

Det viktiga när kommissionen lägger fram rekommendationer är att de, även om de inte är bindande, ska kännas relevanta och passa nationell kontext. Man måste ha ett tydligt perspektiv. De ska inte bara vara väl underbyggda, utan man ska också ha en skarp dialog med det aktuella landet i fråga. Där har man med flera länder, däribland Sverige, justerat skrivningarna när det har upplevts att det inte har stämt riktigt.

Jag och Lars Ohly har lite olika åsikter i denna fråga, men när det gäller jämställdhetsfältet har kommissionen ändå gett skarpa rekommendationer till flera länder som inte är lika feministiskt framgångsrika som Sverige. Det gäller exempelvis vikten av förskola, väl utbyggd äldreomsorg med mera. Här har kommissionen varit mer progressiv än enskilda länder, men det är sedan upp till landet självt om man vill gå i den riktningen. Detta är alltså rekommendationer och inget annat.

Anf. 36 MARIE GRANLUND (S):

Diskussionen böljar fram och tillbaka mellan sakfrågor och process, och det blir lite svårt att veta vad vi egentligen bestämmer. Framöver vore det bra om departementet utvecklade ståndpunkten så att vi vet vad vi har att ta ställning till och vad det är statsrådet verkligen kommer att driva. Det känns inte helt tryggt när också de politiska frågorna kommer in i bilden.

Anf. 37 LARS OHLY (V):

Min poäng är att vi inte kan vara för bra rekommendationer och mot dåliga. Om kommissionen gör något bra är rekommendationer bra som princip, men skulle kommissionen förespråka till exempel hårdare abortregler skulle vi tycka att den rekommendationen var dålig och strunta i den. Det är inte så man hanterar politik på Europeanivå.

Jag har ingen avvikande mening eftersom det här är en diskussionspunkt. Dock har jag i mina inlägg klargjort en tydlig position som jag hoppas att regeringen lyssnar till och funderar över.

2012/13:1
21 september

Anf. 38 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Som jag inledde med handlar diskussionen om process och inte om innehåll. Det är en kort diskussion. Det är det som kommer att tas upp och ingenting annat.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga. Jag noterar också att Sverigedemokraterna har en avvikande mening. Därmed lämnar vi punkt 8.

Vi går till punkt 9, Övriga frågor.

Anf. 40 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP):

Herr ordförande! Under denna punkt har Frankrike begärt att allmänna rådet, GAC, ska informeras om kommissionens meddelande om de nationella strategierna för integrering av romer. Det är samma information som Epscorådet fick i juni. Det handlar framför allt om att man från fransk sida vill påminna om de nationella strategier som har tagits fram och att medlemsstaterna har åtaganden på detta fält. Där menar Frankrike att vissa medlemsstater i större utsträckning än andra har lyckats med sina åtaganden och att det därför finns goda skäl till erfarenhetsutbyten.

Vi tycker från regeringens sida att det är bra att allmänna rådet diskuterar kommissionens meddelanden, och vi tycker att det är oerhört centralt att vi låter frågan om romers integrering i Europa bli mycket tydligare. Det är en särskilt utsatt grupp. Vi har som bekant en position där vi tycker att det är viktigt att lyfta fram det ekonomiska utanförskapet men samtidigt inte glömma mänskliga fri- och rättigheter. Enskilda EU-länder diskriminerar romer, och det är viktigt att ha bägge perspektiven med.

Ni kommer kanske ihåg att Romastrategin antogs under det ungerska ordförandeskapet våren 2011. Nu har faktiskt samtliga 27 medlemsstater i EU tagit fram nationella strategier på detta fält, vilket vi från svensk sida noggrant kommer att följa upp.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen! Jag noterar att ingen ytterligare önskar ordet. Med det kan vi lämna punkt 9.

Vi tackar statsrådet Ohlsson för närvaron.

Anf. 42 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Erlandsson välkommen till EU-nämnden.

Jag lämnar ordet fritt med anledning av A-punkterna men konstaterar att det inte finns några frågor eller synpunkter på dem. Vi ser därmed fram emot återrapporter från formellt och informellt ministermöte.

Anf. 43 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Jag är som vanligt beredd att svara på nämndens frågor och funderingar i detta avseende.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Det synes inte finnas några sådana.

Vi går till punkt 4, vilket är en SJK-punkt. Den handlar om förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om stöd till landsbygdsutveckling. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 45 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Första punkten på dagordningen handlar om stöd till områden med naturliga begränsningar, det vi tidigare kallade LFA. Jag anser att detta är en viktig del i dagens landsbygdsprogram och att den kommer att vara det också framöver. Regeringen är positiv till den översyn som nu föreslås. Översynen behövs för att få fram en mer homogen och konkurrensneutral avgränsning av områdena då det i dag är alltför stora skillnader i de avgränsningskriterier som används av länderna.

Ordförandeskapet har ställt tre frågor för att strukturera diskussionen på rådsmötet. När det gäller den första frågan, om de mer specifika villkoren för avgränsningen, är jag särskilt positiv till det danska ordförandeskapets förslag om att en lägre administrativ nivå än en kommun ska kunna användas för avgränsningen. Det är viktigt med en nationell flexibilitet, också för oss i Sverige som har geografiskt stora kommuner jämfört med många andra länder.

Vad gäller fråga två från ordförandeskapet är jag skeptisk både till att skjuta upp startpunkten för avgränsningen och till att förlänga utfasningsperioden för de områden som inte längre kommer att omfattas av stödförmen. Vi får inte skjuta upp översynen alltför långt fram i tiden.

Rörande den tredje frågan, vad som är viktigt för att nå en politisk överenskommelse, anser jag att kommissionens grundförslag med de danska justeringarna är en god utgångspunkt.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Vi lämnar därmed punkt 4.

Vi går till punkt 5, vilket också är en diskussionspunkt. Det gäller förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter.

Anf. 47 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vad gäller frågan om den samlade marknadsordningen har ordförandeskapet valt att fokusera på två frågor. Bland annat har man valt att ta upp frågan om referenspriser. Man vill höra medlemsstaternas syn på om kommissionens förslag utgör ett tillräckligt säkerhetsnät eller om referenspriserna ska höjas samt i så fall inom vilka sektorer och under vilka villkor. Även frågan om budgetära konsekvenser och WTO-aspekten berörs.

Jag skulle helst vilja att marknadsstöden togs bort helt och hållet. Jag anser därför i första hand att referenspriserna bör sänkas, och några höjningar vill jag inte se.

Referenspriserna är fastställda på en nivå som ska tjäna som ett skyddsnät och vid behov aktivera stöd vid obalanser på marknaden. Ytterligare höjningar av referenspriserna skulle kunna leda till ökat stöd med högre budgetkostnader och mindre marknadsorientering som följd. Vidare kan det påpekas att en höjning av referenspriserna utifrån ett WTO-perspektiv går mot ambitionerna i förhandlingarna.

Eftersom flera medlemsstater och europaparlamentariker är för en höjning av referenspriserna är jag orolig över utvecklingen i frågan. Det bästa utfallet vi kan få kanske därför är oförändrade referenspriser.

Anf. 48 PYYRY NIEMI (S):

Ministern nämner referenspriser. Vilka är det som är like-minded med Sverige när det gäller dessa frågeställningar? Det är nämligen en rätt viktig position regeringen måste ikläda sig och som ministern också har angett. Det är det ena.

Det andra handlar om att vi naturligtvis stöder regeringens hållning att vi ska få bort marknadsstöden så snabbt som möjligt, men vad bedömer ministern är möjligt i dagsläget? Finns det någon som helst möjlighet att plocka bort marknadsstöden redan 2013?

Anf. 49 LARS OHLY (V):

Jag kan svara på det, Pyyry Niemi: Nej, det finns det inte. Det kan vi ha viss förståelse för.

Jag instämmer i regeringens uppfattning att marknadsstöden bör avvecklas – ju snarare desto bättre. För att vi ska godkänna att regeringen inte uppnår det vill vi dock gärna höra hur det går med andrahandsstrategin, att få en avveckling som tar lite längre tid men ändå beslutas. Är det möjligt? Kommer vi tillbaka med fortsatta marknadsstöd utan att man har beslut om en förändring och en avskaffning på sikt kommer Vänsterpartiet definitivt att anmäla avvikande mening mot ett sådant beslut.

Anf. 50 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vad gäller Pyyry Niemis frågor kan jag säga att Storbritannien, Danmark, Nederländerna och Tyskland väl är de som ligger närmast oss i dessa diskussioner. Som ni hör är det inte särskilt många

medlemsstater. Några av dem är förhållandevis eller kanske till och med riktigt stora i sammanhanget, men det är inte många som går på vår linje. Vad gäller min bedömning om utfallet av detta är det nog tyvärr så att vi inte kommer att få någon majoritet, utan som jag har försökt att redovisa för nämnden gäller det att stå emot så mycket det bara går.

När det gäller Lars Ohlys frågor kan man väl säga att det är min bedömning att vi nog inte kommer att uppnå målet att få ett beslut om avveckling. Det skulle faktiskt förvåna mig apropå den marknadssituation som är inte minst just nu. Då tänker jag kanske i första hand på mjölksidan, för närvarande. Även i detta sammanhang gäller det dock att hålla emot.

Eftersom hela CAP tas som ett paket – om man gör som man har gjort under tidigare omförhandlingar och reformeringar av den gemensamma jordbrukspolitiken – finns det alltid andrahandspositioner och så vidare att få med i en sådan paketlösning för att det ska bli en överenskommelse över huvud taget. Där är vi dock inte än. Jag måste nog avstå från att spekulera kring vad ett sådant paket kan innehålla, för vi är, som sagt, inte där ännu.

Anf. 51 MARGARETA LARSSON (SD):

Ordförande! När det gäller dessa frågor har vi tidigare anmält avvikande mening på denna punkt. För enkelhetens skull hänvisar jag till vad vi sagt i miljöutskottet den 9 december 2011 och den 15 mars 2012.

Anf. 52 PYRY NIEMI (S):

Jag förstår naturligtvis ministrarnas oro. Detta är en tung process, och det är många medlemsländer som är emot en avveckling. Det har jag all respekt för.

Samtidigt är det viktigt att inskräpa just ministrarnas uppfattning att den svenska regeringen ändå står bakom och är väldigt tydlig med att detta borde avvecklas redan 2013. Jag håller med Lars Ohly om att det är trist om vi inte har en tydlig position redan vid förhandlingen och därefter tvingas ha både en andra- och tredjehandsposition när förhandlingarna avslutas.

Jag skulle alltså önska att regeringen verkligen med tydlighet och emfas markerade att marknadsstöden måste avvecklas senast 2013. Kommer ministern att göra det vid kommande möte?

Anf. 53 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Vår tydlighet tycker jag är betydande och framförd vid ett stort antal tillfällen. Vid de kommande mötena, både nästa vecka och i framtiden, kommer jag självklart att föra fram vår gemensamma uppfattning – den är faktiskt unison i Sveriges riksdag – och göra det med tydlighet och skärpa. I första hand handlar det om att fasa ut de i mitt tycke allra mest skadliga stöden, vilket är exportbidragen. Det är framfört och kommer att framföras också i fortsättningen. Tro mig, och lita på mig!

Anf. 54 PYRY NIEMI (S):

Då gör jag ett medskick för protokollets skull. Vi stöder regeringens uppfattning i frågan, och det är en tydlig position från ministern. Men är

det så att det inte sker någonting vid det närmaste mötet förbehåller vi oss rätten – jag misstänker nämligen att det kommer till EU-nämnden en gång till – att anmäla avvikande mening i ärendet.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Inte i dag, förstod jag det som. I dag är det bara ett medskick?

Anf. 56 PYRY NIEMI (S):

Ja, det är bara ett medskick.

Anf. 57 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Det var mer ett klargörande. Avvikande mening är väl svårt att skicka med, med tanke på att den svenska positionen är oerhört tydlig. Sedan är det en sak om man inte når framgång. Eller har jag missuppfattat något?

Anf. 58 PYRY NIEMI (S):

Det var bara ett medskick, ingen avvikande mening.

Anf. 59 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Nej, men det var hot om det.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Vi kanske återkommer till det då.

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i den här frågan. Jag noterar också att det finns en avvikande mening från Sverigedemokraterna och ett medskick från Socialdemokraterna i enlighet med vad Pyry Niemi utvecklat. Därmed lämnar vi punkt 5.

Vi går till punkt 6, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 61 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Sverige har haft en konsekvent hållning i förhandlingarna om en ny gemensam fiskeripolitik, GFP. Detta medförde, som ni känner till, att Sverige inte kunde ställa sig bakom den så kallade partiella allmänna inriktningen om GFP, som rådet beslutade om i somras. Ordförandeskapet planerar en liknande partiell inriktning på EHFF, alltså Havs- och fiskerifonden, i oktober.

Det cypriotiska ordförandeskapet har ställt två frågor inför diskussionen vid rådsmötet nästa vecka. Regeringens svar på den första frågan är att det bör finnas en flexibilitet att flytta medel inom och mellan unionsprioriteringarna för fonden. Medlemsstaterna kan då själva avgöra hur medlen bäst används. Flexibiliteten får dock inte innebära att medlemsstaterna får möjlighet att minska finansieringen av fiskerikontrollen och datainsamlingen.

I övrigt anser regeringen att den förutsedda fördelningen inom den delade förvaltningen är tillräckligt balanserad men att det vore önskvärt att de medlemsstater som inte tillämpar lagringsstöd i stället kan använda de medlen till exempelvis just datainsamling och kontroll.

Andra frågan handlar om ifall medlemsstaterna kan överväga stöd för skrotning av fartyg, tillfälligt stillaliggande, investeringar ombord och motorbyten. Detta är en typ av åtgärder som regeringen har velat komma bort ifrån. I och med den utveckling som sker i rådet håller vi dock på att analysera möjliga alternativ till kapacitetsreducerande åtgärder då överförbara fiskenyttjanderätter, TFC, troligen inte kommer att bli obligatoriskt att införa.

Om vi exempelvis ska överväga fortsatta skrotningsåtgärder måste det kringgärdas med mycket tydliga villkor. Jag kommer att återkomma till detta senare i förhandlingarna. Tills vidare kommer jag att stå fast vid vad jag tidigare sagt.

Som svar på fråga två anser regeringen därför att det inte är lämpligt att stödja fler investeringar ombord än vad som föreslås i kommissionens förslag eller motorbyten. Det är inte heller lämpligt att stödja tillfälligt stillaliggande av fiskefartyg då ett sådant stöd bidrar till att vidmakthålla en överkapacitet i flottan.

I fråga om stöd för skrotning har Sverige varit tydligt med att det inte har varit en kostnadseffektiv åtgärd för att åstadkomma en minskning av flottans kapacitet.

Anf. 62 LARS OHLY (V):

Herr ordförande! Egentligen tycker Vänsterpartiet inte att den här typen av havs- och fiskerifonder ska finnas över huvud taget. Vi ser det mer som ett sätt att subventionera fortsatt utfiske. Men nu är vi i en diskussion om hur en sådan här fond ska fungera, och då är ju den ståndpunkten redan passé. Därför vill jag gärna vara med och påverka hur den svenska regeringen förhåller sig när nu fonden finns.

Då menar jag att den viktigaste riktlinjen för vårt arbete bör vara det beslut som fattades i Nagoya som handlar om att fasa ut alla miljöskadliga subventioner. Det måste vara den svenska regeringens uppfattning också, att det är dit vi ska nå.

Av vad jag hörde på ministerns föredragning fanns det *en* sådan, och det var skrotningspremien till fartyg. Regeringen är väldigt tydlig med att den ska fasas ut. Det är bra. Finns det fler? Agerar regeringen för att få bort fler miljöskadliga subventioner som vi vet existerar i ramverket för fonden?

Anf. 63 PYRY NIEMI (S):

Ordförande! Jag tycker att regeringen har tagit ett antal bra steg i processen. Samtidigt anmälde vi tidigare, när det gäller den gemensamma fiskeripolitiken totalt sett, avvikande mening. Den hänvisar jag till nu.

Anf. 64 MARGARETA LARSSON (SD):

Vi stöder regeringen på den här punkten fullt ut och inser vikten av flexibilitet. Men vad jag förstår får man ändå inte utforma sitt system helt fritt när det gäller vem som ska äga och vad som ska få överlåtas. Det hade väl varit önskvärt att även det fick inrymmas. Jag undrar hur statsrådet ser på den möjligheten.

Anf. 65 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Först vänder jag mig till Lars Ohly. Givet att fonden finns måste vi säkerställa att stödet understöder ett hållbart fiske. Exempel på detta är skrotning, men det är inte den enda åtgärden, som jag nämnde. Nu har den visat sig vara mindre kostnadseffektiv. Vi har till exempel sagt – och jag sade det vid min föredragning här i dag – att vi måste överväga de stöd som handlar om tillfälligt stillaliggande, investeringar ombord och motorbyten.

Allt är ju till för att begränsa det möjliga fiskeuttaget och minska den överkapacitet som leder till ett ökat tryck på fisket, som är för högt redan i dag. Jag tror att vi är helt inne på samma linje, alltså att understödja sådant som leder mot ett hållbart fiske. Andra exempel som fonden kan understödja och som jag tycker är bra är införandet av selektiva redskap, så att man bara tar upp den fisk som det finns ett överskott på och som vi kan nyttja som till exempel människoföda.

Vad gäller de överlåtbara fiskemöjligheterna, TFC:erna, är det i förslaget en nationell tillämpning av hur de ska fördelas, så det är upp till varje medlemsstat, om de nu kommer till att bli, vilket är långt ifrån säkert. Frågeställningen som sådan är inte aktuell att diskutera vid det kommande rådsmötet.

Anf. 66 LARS OHLY (V):

Jag ber om ursäkt för att jag tar upp mycket tid, men jag vill bara vidhålla den avvikande mening som vi hade gemensamt med Socialdemokraterna och Miljöpartiet, från miljö- och jordbruksutskottet, som också upprepades här på EU-nämnden förra gången vi hade uppe frågan.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i den här frågan men noterar samtidigt avvikande mening dels från Socialdemokraterna, dels från Vänsterpartiet. Med detta lämnar vi punkt 6.

Vi övergår slutligen till punkt 7, Övriga frågor. Jag undrar om statsrådet vill kommentera något?

Anf. 68 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det finns anmält ett antal övriga frågor vid kommande rådsmöte. Jag vet att nämnden har fått del av dem som är anmälda så här långt, och jag är beredd att svara på frågor från nämnden med anledning av de övriga frågor som är anmälda.

Anf. 69 LARS OHLY (V):

Vi är väldigt oroade över Spaniens inställning till protokollet om fiske EU–Mauretanien. Man vill i princip, som jag bedömer det, ha mer pengar till att plundra fisket.

Min fråga är: Hur bedömer ministern att de diskussionerna kommer att gå? Det är Spanien som lyfter upp frågan. Vad kommer Sverige att säga i de diskussionerna?

Anf. 70 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Det här handlar om en information från kommissionen, som meddelar att man nått en överenskommelse med Mauretanien om ett nytt protokoll inom ramen för det fiskepartnerskapsavtal som finns mellan EU och Mauretanien.

Det har krävts flera förhandlingsrundor mellan parterna, och det har varit mycket svåra förhandlingar för kommissionen. Avtalet med Mauretanien är det ekonomiskt mest omfattande avtalet och svarar för ca 50 procent av EU:s utgifter för de sydliga fiskepartnerskapsavtalen.

Frågan är nu endast uppe som en information från kommissionen om det förhandlingsresultat som uppnåtts, och det blir först i ett senare skede som kommissionen kommer att lägga fram de formella förslagen för antagande för rådet.

Det nya protokollet föreslås gälla under en tvåårsperiod med provisorisk tillämpning, och den årliga EU-finansieringen uppgår till 70 miljoner euro. Utgångspunkten är att det ska finnas ett överskott att fiska på. För bläckfisk, som är ett bestånd i dåligt skick, gäller en så kallad nollkvot med en översynsklausul.

Spanien har, som nämndes i frågeställningen, begärt att det här ska komma upp som en informationspunkt på rådet. Det Spanien kritiserar är framför allt de ekonomiska villkoren då den ekonomiska ersättningen är högre än tidigare medan fiskemöjligheterna inte ökar i samma proportion. Spanien är också kritiskt till att det satts en nollkvot för bläckfisken. Men det är alltså inte föremål för några överläggningar i det här skedet.

Anf. 71 LARS OHLY (V):

På vår dagordning står det att det är en information från den spanska delegationen. Det står på dagordningen för ministerrådet som vi har fått. Vad jag förstår är det de som vill ha upp frågan. Och anledningen till att de vill ha upp frågan är att de är missnöjda. Jag vill bara ha ett klart och tydligt besked om att de inte kommer att ha någon framgång med sitt missnöje.

Anf. 72 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ja, det är rätt som sades här, att Spanien har begärt att kommissionen ska informera rådet. Det kommer inte att göras några ställningstaganden vid det här rådsmötet. Därmed finns det ingen frågeställning att svara på.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Är det någon ytterligare som önskar ordet? Nej.

Då vill jag tacka statsrådet Erlandsson för informationen. Jag anser att vi därmed kan lämna punkten.

Innehållsförteckning

1 § Val av ordförande.....	1
Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 SUSANNA HABY (M)	1
Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 ORDFÖRANDEN	1
2 § Allmänna frågor	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 6 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	2
Anf. 7 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 8 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP)	3
Anf. 9 MARIE GRANLUND (S).....	5
Anf. 10 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	5
Anf. 11 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	5
Anf. 12 ULF HOLM (MP).....	6
Anf. 13 MARGARETA LARSSON (SD)	7
Anf. 14 LARS OHLY (V).....	7
Anf. 15 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	7
Anf. 16 MARGARETA LARSSON (SD)	7
Anf. 17 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	8
Anf. 18 MARIE GRANLUND (S).....	8
Anf. 19 LARS OHLY (V).....	8
Anf. 20 ULF HOLM (MP).....	8
Anf. 21 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	8
Anf. 22 Departementsrådet ANNA ODHNER	9
Anf. 23 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	9
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 25 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	10
Anf. 26 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 27 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	10
Anf. 28 LARS OHLY (V).....	11
Anf. 29 BO BERNHARDSSON (S)	11
Anf. 30 MARGARETA LARSSON (SD)	11
Anf. 31 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	11
Anf. 32 BO BERNHARDSSON (S)	12
Anf. 33 ULF HOLM (MP).....	12
Anf. 34 LARS OHLY (V).....	12
Anf. 35 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	13
Anf. 36 MARIE GRANLUND (S).....	13
Anf. 37 LARS OHLY (V).....	13
Anf. 38 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	14
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 40 Statsrådet BIRGITTA OHLSSON (FP).....	14
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	14
3 § Jordbruk och fiske.....	15
Anf. 42 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 43 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	15
Anf. 44 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 45 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	15

Anf. 46	ORDFÖRANDEN.....	16	2012/13:1
Anf. 47	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	16	21 september
Anf. 48	PYRY NIEMI (S).....	16	
Anf. 49	LARS OHLY (V).....	16	
Anf. 50	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	17	
Anf. 51	MARGARETA LARSSON (SD).....	17	
Anf. 52	PYRY NIEMI (S).....	17	
Anf. 53	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	17	
Anf. 54	PYRY NIEMI (S).....	18	
Anf. 55	ORDFÖRANDEN.....	18	
Anf. 56	PYRY NIEMI (S).....	18	
Anf. 57	BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	18	
Anf. 58	PYRY NIEMI (S).....	18	
Anf. 59	BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	18	
Anf. 60	ORDFÖRANDEN.....	18	
Anf. 61	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	18	
Anf. 62	LARS OHLY (V).....	19	
Anf. 63	PYRY NIEMI (S).....	19	
Anf. 64	MARGARETA LARSSON (SD).....	19	
Anf. 65	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	20	
Anf. 66	LARS OHLY (V).....	20	
Anf. 67	ORDFÖRANDEN.....	20	
Anf. 68	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	20	
Anf. 69	LARS OHLY (V).....	20	
Anf. 70	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	21	
Anf. 71	LARS OHLY (V).....	21	
Anf. 72	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C).....	21	
Anf. 73	ORDFÖRANDEN.....	21	